

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 19Csp/93/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719205228
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Tagaj
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6719205228.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Michalom Tagajom, v právnej veci žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátený názov: VÚB, a.s. so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, zast. Advokátskou kanceláriou Gallo, s.r.o., IČO: 36 715 352, so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, proti žalovanej: N. E., Q.. C., H.. XX.XX.XXXX, M., Č. P. XXX, XXX XX M., X. K., o zaplatenie 1 012,47 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 804,63 Eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 804,63 Eur od 04.04.2017 do zaplatenia s tým, že súd považuje žalovanej splácať dlžné sumy až do úplného vyrovnania v mesačných splátkach vo výške 100 Eur splatných vždy do 15. dňa v mesiaci, pričom prvá splátka bude splatná do 15. dňa v mesiaci, ktorý nasleduje po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť s tým, že omeškanie s plnením čí len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietá.

III. Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 58,94 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 29.10.2019 domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 1 012,47 Eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne od 04.04.2017 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania, a to všetko na tom skutkovom a právnom základe, že jeho predchodca spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130 (ďalej len ako „Consumer FH“) so žalovanou uzatvorili 30.03.2016 Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver, resp. pôžička vo výške 1 000 Eur, pričom išlo o tzv. webovú zmluvu (ďalej len ako „Zmluva o pôžičke“). Podľa Zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 60-tich mesačných splátkach vo výške 27,91 Eur, až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1 674,60 Eur. Do dňa podania žaloby žalovaná uhradila sumu 195,37 Eur. Nakoľko žalovaná nesplácala dlh riadne a včas, listom zo dňa 26.01.2017 - Predžalobná upomienka - vyzval žalobca žalovanú k úhrade dlžných splátok, na čo jej poskytol dodatočnú lehotu viac ako 30 dní s upozornením, že ak nedôjde k úhrade najstaršej omeškanej splátky, žalobca bude úver oprávnený zosplatiť. Nakoľko žalovaná ani v dodatočne poskytnutej lehote dlh neuhradila, žalobca využil svoje oprávnenie a dňa 19.03.2017 úver zosplatil, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 29.03.2017. Zmluvnú pokutu ani náklady spojené s vymáhaním pohľadávky si žalobca neuplatnil.

2. K žalobe žalobca priložil listinné dôkazy - Zmluvu o pôžičke; Prehľad splátok a úhrad; Notársku zápisnicu sp.zn. NZ 54215/2017; Prílohu 1 Projektu - Opis rozdelenia majetku a záväzkov; Predžalobnú

upomienku zo dňa 26.01.2017 s dokladom o doručení a Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 29.03.2017.

3. Žalovaná prevzala žalobu s prílohami a poučeniami dňa 20.12.2019, napriek tomu sa k žalobe v súdom určenej lehote písomne nevyjadřila.

4. Dňa 12.02.2020 sa vo veci konalo pojednávanie a to v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili. Žalovaná uviedla, že uznáva dlžnú sumu a je zrejme pravda, že uhradila žalobcovi len 195,37 Eur. Je ochotná dlh uhradiť, avšak len splátkovou formou vo výške 100 Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci, nakoľko nemá finančnú hotovosť a jej príjmy pochádzajú len z invalidného dôchodku vo výške 470 Eur (mesačne).

5. Podľa § 151 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „CSP“), skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

6. Podľa čl. 6 ods. 2 CSP, súd zohľadňuje špecifické potreby strán sporu vyplývajúce z ich zdravotného stavu a sociálneho postavenia.

7. Podľa § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako „Obč. Z.“) v znení neskorších predpisov, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

8. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Nariadenie Vlády SR“), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

9. Podľa § 52 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti

10. Podľa § 39 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

11. Podľa § 3 ods.1 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

12. Podľa § 53 ods. 6 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

13. Podľa § 53 ods. 9 v znení neskorších predpisov, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

14. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom do 31.12.2016, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

15. Podľa § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.12.2016, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

16. Podľa § 232 ods. 3 a 4 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

17. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

18. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

19. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

20. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

21. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, konkrétne Zmluvou o pôžičke; Prehľadom splátok a úhrad; Notárskou zápisnicu sp.zn. NZ 54215/2017; Prílohou 1 Projektu - Opis rozdelenia majetku a záväzkov; Predžalobnou upomienkou zo dňa 26.01.2016 s dokladom o doručení, Oznamením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 29.03.2017 a v zmysle § 295 CSP aj Priemernými úrokovými mierami z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) podľa stránky NBS za marec roku 2016.

22. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná účinne nepoprela skutkové tvrdenia žalobcu, súd považoval za medzi stranami nesporné, že :

22.1 Zmluva o pôžičke bola uzatvorená;

22.2 žalovanej bola pôžička 1 000 Eur aj poskytnutá;

22.3 žalovaná uhradila (splátila) z pôžičky sumu 195,37 Eur a

22.4 úver (pôžička) bol pre omeškanie žalovanej so splácaním predčasne zosplatený, ako uvádza žalobca v žalobe.

23. Nakoľko žalovaná účinne nepoprela skutkové tvrdenia žalobcu, sporné skutkové tvrdenia medzi stranami neboli.

24. Vzhľadom na spotrebiteľský charakter Zmluvy o pôžičke (§ 52 Obč. Z.) súd konštatuje, že nepopretie skutkových tvrdení žalobcu zo strany žalovanej nezbavuje súd povinnosti podrobiť predmetnú zmluvu kontrole (a) z hľadiska dodržania jej zákonných náležitostí v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 9 a § 11) a ako aj (b) kontrole z hľadiska prípadných neprijateľných zmluvných podmienok. Súd je takisto povinný prihliadať na (c) absolútnu neplatnosť právnych úkonov aj z ostatných dôvodov (napr. podľa § 39 Obč. Z.) a na (d) zákonné následky bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (§ 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch). Na vyššie uvedené skutočnosti a

zákonne následky pritom musí súd prihliadať bez ohľadu na prípadné mimosúdne (dohody) zmluvných strán.

25. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že dňa 30.03.2016 uzavreli Consumer FH a žalovaná Zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej bola pôžička vo výške 1 000 Eur; pri celkovej čiastke, ktorú mala žalovaná zaplatiť 1 674,60 Eur; počte splátok 60; pri výške mesačnej splátky 27,91 Eur a pri fixnej ročnej úrokovej sadzbe: 25 %; termíne splatnosti prvej splátky 20.04.2016 a termíne splatnosti ostatných splátok v 20. deň v mesiaci a termíne konečnej splatnosti 20.03.2021 a pri výške RPMN i odplaty : 24,98 %. Keďže pôžičku žalovaná nesplácala riadne a včas, a to ani napriek výzve, Consumer FH pôžičku (úver) zosplatnil v súlade s článkom VI. Zmluvy o pôžičke, bod 10.2, a v súlade s § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

26. Po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že predmetná Zmluva o pôžičke je v časti týkajúcej sa výšky úrokov neplatná pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 Obč. Z. a § 3 ods. 1 Obč. Z.). Nezodpovedá všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Pri posúdení primeranosti dojedanej výšky úroku treba prihliadnuť na celkové okolnosti úkonu, jeho pohnútky a účel, ktorý sledoval. Predovšetkým však treba porovnať dojednaný úrok s úrokovou mierou obvyklou z praxe peňažných ústavov pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. Zn. 1Cdo/57/2005, ZSP 35/2010). Občiansky zákonník a ani iné právne predpisy výslovne nestanovia, do akej výšky je možné pri peňažnej pôžičke dojednať úroky, z tejto skutočnosti však nemožno vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len od dohody účastníkov zmluvy o pôžičke, nakoľko i tu platí ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností, vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov, nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Je nepochybné, že neprimerane vysoké úroky, dojednané pri peňažnej pôžičke sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlom správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Pri dojednaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5 Cdo 26/2011 zo dňa 26.04. 2012). Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

27. V predmetnej veci súd dokazovaním zistil (č.l. 53), že výška dojednaných úrokov (25 %) bola takmer 3 -násobkom priemernej (obvyklej) úrokovej miery v danom období (8,64 %) a teda v zmluve dojednaná výška úrokov podstatne a v rozpore s dobrými mravmi prevyšuje obvyklú výšku úrokov na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch.

28. Podporne súd poukazuje na v zásade konštantnú rozhodovaciu prax (najmä odvolacích) súdov, ktoré skonštatovali, že vo veciach tzv. nebankových subjektov sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky. Rozhodne nie však viac ako 100% oproti priemeru bank a musia sa zohľadniť aj osobitosti prípadu je neobhájiteľné viac ako stopercentné navýšenie ceny úveru oproti priemeru bánk. (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 17Co 313/2010 z 9.11.2010, rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/112/2017, sp.zn. 17Co/26/2015, sp.zn. 3cO/105/2014, sp.zn. 3Co/151/2013, sp.zn. 3Co/151/2013, sp.zn. 17Co/26/2015, sp.zn. 3Co 3/2011 z 12.10.2011).

29. Súdu je z jeho vlastnej činnosti známa argumentácia žalobcu (predovšetkým pri podaných odvolaniach), kedy žalobca argumentuje tým, že výška dojednaných úrokov neprevyšuje maximálnu prípustnú výšku odplaty podľa § 53 ods. 6 Obč. Z. v spojení s § 1a Nariadenia vlády SR. Je však

potrebné podľa názoru súdu rozlišovať pojem „úroky“ a pojem „odplata“, nakoľko pojem „odplata“ je podstatne širší ako pojem „úroky“. Odplatou sa v zmysle § 1 ods.1 Nariadenia vlády rozumie nielen úrok, ale aj poplatky a akékoľvek iné odplátne plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov (napr. náklady na doplnkové služby). Je teda logické, že tolerovaná výška „odplaty“ je vyššia ako tolerovaná miera samostatných „úrokov“, ako len jednej z viacerých zložiek „odplaty“. Rozpor s dobrými mravmi sa môže týkať aj plnenia, ktoré je v súlade s právnymi predpismi, a teda aj pokiaľ by takto dojednaný úrok bol v súlade s § 53 ods.6 Občianskeho zákonníka, môže byť v rozpore s dobrými mravmi (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 23Co/276/2015 z 20.02.2017).

30. Súd v tejto súvislosti osobitne poukazuje na Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15Co/276/2018 zo dňa 13.03.2019, v ktorom sa konštatuje, že: „Odplata za úver je vyjadrením skutočnej ceny spotrebiteľského úveru, zahŕňajúcej nielen úrok z úveru, ale aj všetky poplatky a akékoľvek náklady účtované veriteľom spotrebiteľovi v súvislosti s poskytnutím úveru..... Niet pochýb, že odplata je pojem širší než úrok z úveru. Úrok z úveru je iba jednou zo zložiek, ktorá vstupuje do výpočtu odplaty za úver (RPMN).“ ... „Právnym názorom, ako zastáva odvolací súd, sa riadil pri rozhodovaní aj okresný súd, keď úrokovú sadzbu dohodnutú medzi účastníkmi, ako jednu zo zložiek, ktorá síce vstupuje do výpočtu RPMN (odplaty za úver), hodnotil osobitne a to s prihliadnutím na Národnou bankou Slovenska zverejňované priemerné úrokové miery z úverov...“ Pripustiť výklad o úrokovej sadzbe a RPMN, aký zastáva žalobca, nie je správny, a vo svojej podstate by bolo možné ho hodnotiť ako obchádzanie zákona, či nekalú obchodnú praktiku veriteľa. Napr. v danom prípade by sa žalobca mohol uchýliť k úrokovej sadzbe až vo výške 45,7% ročne a podľa jeho názoru by stále išlo o sadzbu primeranú a prijateľnú, lebo je v zhodne, resp. neprevyšuje RPMN. Neuvádzať iné náklady pri výpočte RPMN ako úrokovú sadzbu, resp. nulovou hodnotou, môže byť zámer veriteľa, ktorý do úrokovej sadzby schováva aj ďalšie náklady s cieľom získať nezákonné výhody aj na úkor dlžníka - spotrebiteľa (napr. v prípade uplatňovania úroku z omeškania veriteľom z tzv. kapitalizovaných úrokov, kedy v úroku by mohli byť zahrnuté aj poplatky a iné náklady, ktoré ale úročiť úrokom z omeškania nemožno“).

31. Súd vzhľadom na skutočnosti vyššie uvedené preto priznal žalobcovi nárok voči žalovanej (i) len na zaplatenie sumy 804,63 Eur, ktorá predstavuje dlžnú istinu pôžičky (1 000 Eur mínus splatených 195,37 Eur) a tiež súd žalobcovi priznal (ii) nárok voči žalovanej na zaplatenie úrokov z omeškania v zákonnej miere 5 % z tejto dlžnej istiny a to odo dňa 04.04.2017, kedy bola žalovaná už preukázateľne v omeškaní so zaplatením zosplatennej pôžičky (úveru), až do zaplatenia s tým že súd pod hrozbou straty výhod splátok pri omeškaní čo i len jednej splátky povolil žalovanej splácať dlžné sumy splátkovou formou po 100 Eur mesačne, tak ako to navrhla žalovaná na pojednávaní (výrok I.) Pri povolení splátkového kalendára súd prihliadal na predmet podnikateľskej činnosti žalobcu, jeho majetkové pomery, ako aj na vek, príjmy (invalidný dôchodok) a životné náklady žalovanej (čl. 6 CSP) a tiež zohľadnil aj tú skutočnosť, že predchodca žalobcu pri poskytnutí úveru (pôžičky) postupoval v hrubom rozpore s § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch, kedy sa uspokojil so zjavne nesprávnym prehlásením žalovanej, že nemá vôbec žiadne náklady na domácnosť, pričom v danom čase už bola ovdovená a nepochybne musela mať náklady na zabezpečenie základných životných potrieb, tak ako ich uviedla na pojednávaní. Pri riadnom plnení splátkového kalendára žalovaná predmetný dlh (istinu) splní za 9 mesiacov, čo súd nepovažuje za neprimerane dlhú dobu splácania dlhu.

32. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol (výrok II.). Súd nepriznal žalobcovi nárok na zaplatenie úrokov a to pre (i) neplatnosť dojednania o úrokoch a (ii) pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v spojení s § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch, tak ako už súd vyššie uviedol. Záverom súd tiež poukazuje, že Zmluva o pôžičke nesprávne uvádza aj RPMN (24,98 %) v neprospech žalovanej, nakoľko len samotná miera ročnej úrokovej sadzby bola vyššia a to 25 %, čo v zmysle § 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch taktiež spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

33. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol (výrok III.) v súlade s § 255 ods. 2 CSP a § 262 ods. 1 CSP - žalobca mal v spore úspech v miere 79,47 % a žalovaná mala úspech 20,53 % - pomerný rozdiel v ich úspechoch potom predstavoval 58,94 % v prospech žalobcu. O konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v súlade s § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Zvolen, písomne v dvoch vyhotoveniach. Podľa § 362 CSP odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP). Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.